

discipel

magazine van stichting Kimon

2018 #3

Zomer 2018

evangelisatie, onderwijs en zorg

Over kippen, kinderclub en kerk

THAILAND

'Kerken'
in Thailand

GINUEE BISSAU

Praktijkonderwijs
Voor Abu en 15 andere

kimon
wijst kinderen de Weg

INHOUD

6 GUINEE-BISSAU
Praktijkonderwijs in
Guinee-Bissau!

4 THAILAND
'Kerken' in Thailand

8 PERU

Zondag. De herrie komt
je overal tegemoet

9 OEKRAÏNE
Kamp dombok

10 MOZAMBIQUE
Hallo ik ben Angelina

COLOFON

Stichting Kimon is een interkerkelijke hulp/zendingsorganisatie die zich richt op kinderen en jongeren wereldwijd.

Dit periodiek verschijnt vijf keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan donateurs en belangstellenden van de stichting.

Productie HJ Media Groep

Kantooradres Laan van Westenenk 12,
7336 AZ Apeldoorn
Postadres Postbus 646, 7300 AP Apeldoorn
Contact info@kimon.nl www.kimon.nl

Lezersadministratie
T 085 0407610
E lezers@kimon.nl

Giften kunt u overmaken op:
IBAN NL70 RABO 0157 5187 44

Directeur J.P.R. (Richard) Pannekoek
Comité van aanbeveling Ds. A.A. Egas,
Nieuwkoop, Ds. K. Hoefnagel, Meerkerk, Mr.
J.J. Jacobse, Middelburg Ds. G.D. Kamphuis,
Ridderkerk, Ds. R. Kattenberg, Ede, mr. C.G.
van der Staaij, Benthuisen, Dr. A.A. Teeuw,
Ridderkerk, Mw. J.J. Vreugdenhil, Houten

Algemeen Nut
Beogende Instelling
ANBI

‘Hij zal mij geleiden, naar grazige weiden’

Urubamba. De wijzers van de klok geven vijf uur aan. Op een schaduwrijke plaats om de fontein staan banken. Ik strijk erop neer en kijk recht in door weer en wind getaande gezichten. Ze staan strak. Lichtgekleurde hoge hoeden op het hoofd. Strakke zwarte vlechten eronder. Echt Peru. Een rijtje vrouwen knikbalt. Kinderen op de rand van de fontein. Nat worden geeft niet. Het is warm.

Een stroom passanten trekt voorbij. De een sloft schijnbaar doelloos rond. De ander draagt een zak rode mais. De markt, iets verderop loopt op zijn eind. Een voorbijganger blijft staan. Op het eerste gezicht een smoezelig type. De man kijkt om zich heen en richt zich tegen alle passanten. Hij spreekt steeds luider. Pogingen om zijn blik te vangen mislukken. Dronken misschien? De man roept, wijst omhoog en wenkt.

“Cerca de Ti, Señor. Quiero morar.” Mijn Spaans stelt niets voor. Zijn boodschap volgen zit er niet in. Enkele herkenbare woorden opvangen lukt wel. Mijn vertaalapp doet de rest. “Dichtbij u Heere, Wil ik wonen. Uw grote tedere liefde wil ik genieten.”

Het is tijd om verder te gaan. Enkele mensen voor me slaan rechtsaf een poort in een binnenplaats op. Ik volg hen en denk nog aan de morsige man. Koude tl-buizen verlichten de ruimte. Om een voorganger staan stoeien. Op het stadsplein blijft het druk, maar hier is vanavond kerk.

Het is stil geworden. Snelle voetstappen komen dichterbij. Als laatste komt hij binnen. De pastor van het plein. Heel even ontmoeten onze ogen elkaar. Samen onder de bediening van het Woord! Na de dienst rijken we elkaar de hand. Een warme blik. Is dit herkenning, iets gemeenschappelijks?

O Vader, dat Uw liefde ons blijkt;
O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk;
O Geest, zend Uwen troost ons neer;
Drieëinig God, U zij al d' eer.

We vertellen u in deze discipel opnieuw over het werk op de velden en wensen u een gezegende zomerperiode.

Namens het Kimonteam ontvangt u een hartelijke groet, J.P.R. Pannekoek Dir.

‘Kerken’ in Thailand

MARK EN ANNEMARIE BAK - VELDWERKERS IN THAILAND

Geen grote kerkgebouwen, volle zalen of groot verenigingsleven. Kerken – of liever: kerkjes – in Thailand zien er wat anders uit dan in Nederland. Dat was een wennen toen we ruim zes jaar geleden begonnen te ‘kerken’ in Thailand. Lichten we er toen nog om wanneer we de aantallen hoorden, inmiddels vinden we twintig mensen ook een grote gemeente!

.....
*Langzaam,
heel lang-
zaam groeit
de kerk in
Thailand*

Klein en zendingsgericht

Toch leren we ook een hoop over ‘kerk zijn’ van de Thaise gelovigen...

Toen we een paar jaar geleden zelf een jaar lang taalstudie in Lopburi volgden, gingen we er ook naar de kerk. Het was een leuke verrassing toen we een paar jaar geleden ontdekten dat een actief stel uit deze kerk, zelf een kerkplant begonnen was!

Sinds we weer in Lopburi wonen, gaan we geregeld naar dit kleine dochterkerkje. Het is een jonge gemeente dat heel erg zendingsgericht is.

Brand, eten, hulppakketten en het evangelie

Zo was er vorig jaar een brand in een sloppenwijkje nabij, waardoor veel mensen hun

huis kwijtraakten. De bewoners van dit wijkje kregen als tijdelijke huisvesting een oud schoolgebouw. De kerk kwam meteen in actie en organiseerde verschillende keren zogenaamde “outreaches”. Eten en hulppakketten werden uitgedeeld. Maar ook het evangelie klonk bij deze gelegenheden. Mooi, dat er zo’n omzien is naar de naasten!

Bemoedigd

Ook de Kerst stond in het teken van evangelieverkondiging aan de naasten. In de ochtend was er een Kerstdienst voor de eigen gemeente. In de middag werd er – voor de kerk- eten uitgedeeld aan willekeurige voorbijgangers, die tijdens het eten, over de geboorte van de Verlosser mochten horen. Er komen nog niet zo veel jongeren of

kinderen naar de kerk. Desondanks is er een zondagschool, waar wij ook in mee rouleren. Elke week leren de kinderen een Bijbelvers uit hun hoofd, horen een Bijbelverhaal, zingen christelijke liederen en doen een knutselwerkje. Het is bemoedigend om te zien en horen hoe goed ze hun geloof al kunnen verwoorden!

Langzaam, heel langzaam groeit de kerk. De enige 2 jongeren die er zijn, worden nu getraind in het leiden van de zondagschool. Zo leren ze al van jonge leeftijd af dat je samen kerk bent, samen verantwoordelijkheid draagt. Onlangs werd een van deze jongeren gedoopt! Prachtig om te zien hoe een jongere er toe bewogen wordt haar boeddhistische levensstijl achter zich laten en nieuw leven in Christus heeft!

Langzaam, heel langzaam groeit de kerk. De meeste volwassenen die tot geloof komen, blijken als kind al het evangelie te hebben gehoord. Voor ons een bemoediging en stimulans om kinderevangelisatie een plaats te blijven geven!

Kippenproject

Praktijkonderwijs in Guinee Bissau!

MARIANNE VAN HELDEN EN GERDA KLAVER - VELDWERKERS IN GUINEE-BISSAU

Het is vrijdagmiddag. Abu met zijn drie vrienden zijn er weer. Abu komt al lang over de vloer. Hij heeft jaren getobd met zijn been. Gebeten door een slang. Nu heeft Abu een prothese, waarmee hij heerlijk zonder krukken kan lopen.

.....
*'Ook met mijn
beperking
mag ik
meedoen'*

Samen met zijn dove vriend Lamarana en twee andere vrienden, Abudu en Oitavio, zijn ze vrijdagmiddag's bij ons op het centrum te vinden. De jongens komen uit een moslimgezin, maar willen de Heere Jezus volgen. Vooral de vrijdag, met het middaggebed is het thuis moeilijk voor de jongens.

De druk vanuit de familie is erg groot om naar de moskee te gaan.

Werk en gezamenlijke bijbelstudie

Daarom komen ze direct na schooltijd naar ons. Vaak eten ze tussen de middag mee. Daarna gaan ze hard aan de slag om de

kippenhokken schoon te maken. Na het schoonmaken is er tijd voor gezamenlijke Bijbelstudie.

“Blauwe hollanders”

Met het schoonmaken verdienen Lamarana z'n vrienden wat zakgeld. Tegelijk leren ze hoe ze voor de kippen moeten zorgen, voer moeten samenstellen en mengen, de drinkbakken moeten schoonhouden en de gezondheid van de beesten in de gaten moeten houden. Op het centrum worden niet zomaar de lokale krielkippen gehouden, maar Blauwe Hollanders. Kippen die een grote vleesopbrengst geven en veel eieren leggen. De lokale krielkippen helpen bij het uitbroeden van de eieren van de raskippen, zodat er altijd kuikentjes zijn, die verkocht worden aan de lokale bevolking.

Praktijkonderwijs

Als je leert hoe je voor kippen moet zorgen, moet je dat ook in de praktijk kunnen brengen! Daarom hebben we samen vier kippenhokken gebouwd en bij de jongens in de achtertuin geplaatst. Dat zorgt voor goodwill bij de familie van de jongens. Het nachthok is los te koppelen als een soort kist met draagstokken. Zo kunnen de kippen 's nachts met het nachthok naar binnen worden gedragen en zijn ze beter beschermd tegen diefstal. Elk van de jongens heeft twee keer een aantal kuikentjes gekregen. Die hebben ze met succes

grootgebracht en voor een goede prijs verkocht. Van dit geld kunnen ze schoolgeld, schriften en kleding kopen.

“Ook met mijn beperking wil ik er als de kippen bij zijn”

Kippen en hulpverlening, dat heeft toch niets met elkaar te maken?? Toch wel! Het is een manier om economisch niet meer van iedereen afhankelijk te zijn. Een manier om bij de kinderen zelfvertrouwen op te bouwen zodat ze weten: Ik heb wel een beperking, maar dat betekent niet dat ik niets kan. Op dit moment zijn er naast Abu zo'n 15 kinderen die kippen of eenden leren houden om zo een kleine economische zelfstandigheid op te bouwen.

Zondag. De herrie komt je overal tegemoet

Als we na 15 minuten rijden met de auto bij het dorp Urubamba komen, moeten we deze keer de auto al buiten het dorp parkeren in een overvolle straat.

KARINA VALENZUELA-STIJNEN - VELDWERKER IN PERU

.....
'We praten over aanbidding die de hemel op aarde brengt'

We doen er lopend ook nog eens drie keer zo lang over om bij het dorpscentrum te komen waar ons kerkgebouwtje is. De straten zien niet 'zwart', maar 'gekleurd' van de mensen. De herrie komt je overal tegemoet en je kunt degene die naast je loopt niet verstaan.

Overal zijn grote dansgroepen met elk hun eigen muziekbond met grote drums en trompetten. De dansgroepen hebben allerlei verschillende gekleurde kleding aan en er dansen zowel mannen als vrouwen mee. Sommigen zijn verkleed als gorillas, anderen hebben duivelse maskers op, er zijn er die als groep verkleed zijn als bakkers en brood rondstrooien en weer anderen hebben felgekleurde kleding met rinkelende bellen en een grote foto van een soort 'jesus-figuur met holle ogen'.

De heer van Torrechayoc

Het is het feest van "de heer van Torrechayoc" en bij navraag blijkt dat een jesus-figuur te zijn die 'verschenen' is op een plaats die Torrechayoc heet. De "heer van Torrechayoc" is de beschermheilige van Urubamba en er zijn nog meerdere van deze 'heren', allemaal met andere namen van plaatsen waar 'Jezus' zogenaamd verschenen is.

Alle dansgroepen dansen een parkoers van straten door, achter een groot vaandel aan waar ook deze 'jesus-figuur met holle ogen' op staat afgebeeld.

De hand van een trompetist

Als we eindelijk in een volgepakte straat ons kerkgebouwtje hebben bereikt, staan daar een aantal broeders en zusters in de deuropening evangelisatie-foldertjes uit te delen. Van degenen die het dichtst langslopen neemt bijna iedereen het aan en wanneer ermee gezwaaid wordt zie ik dat ook een trompetist gauw z'n hand opsteekt om er één te ontvangen die ik hem kan toesteken. Binnen een uur zijn er meer dan 2000 foldertjes uitgedeeld en dat op de Pinkster-zondag! Zullen de mensen het lezen? Zullen er nieuwe mensen naar de kerk komen waarvan het adres op het foldertje staat? Zullen er nieuwe mensen tot geloof komen? Bidden! God is het die de wasdom geeft...

Het beeld van koning Darius of God aanbidden in de Heere Jezus Christus

Diezelfde middag waar wij dachten dat alle kinderen bij de feesten waren, waren er toch zo'n 10 kinderen uit zichzelf naar de kinderbijbelclub gekomen om Gods Woord te horen. We hebben samen met deze kinderen nagedacht over de drie vrienden van Daniël die zich niet bogen voor het beeld van de koning. We bidden dat ook deze kinderen niet zullen 'buigen' voor alle beelden van Jezus, Maria, maagden en heiligen die hun religie kent, maar alleen God in Jezus zullen aanbidden in Geest en Waarheid.

Kamp Dombok

MARIJE MEERKERK - VELDWERKER IN OEKRAÏNE

Preschool in kamp Dombok

Het is kwart over acht op woensdagmorgen als ik in mijn auto stap en vertrek. De kofferbak staat vol met tassen en dozen. De spullen die ik die dag nodig heb. Ik rijd naar het zigeunerkamp in het dorpje Dombok. Elke woensdagmorgen is daar voor de kinderen van drie jaar een preschool die hen voorbereid op school. Ook deze morgen zal ik weer lesgeven. Op donderdag en vrijdagochtend komen de wat oudere kinderen.

Ik begin met het hakken van hout

Het laatste stukje van de weg, tot het kamp is een erg slecht stuk. De kuilen zijn diep en worden met de dag groter. Er is al jaren niks gedaan aan deze weg. Na flink wat gehobbel, kom ik rond kwart voor negen aan. Het is nog

rustig in het kamp. Twee zigeuners staan met elkaar te praten en begroeten mij als ik aan kom rijden. Ik parkeer de auto, pak mijn spullen uit de kofferbak en loop naar het gebouwtje waar ik les geef. Het is erg koud en ik begin daarom met het hakken van hout voor het vuur. Ik maak het vuur aan en zet alles klaar voor de les. Het gebouwtje is van binnen mooi roze geverfd door de zigeuners. Er ligt een tapijt op de vloer waarop de kinderen kunnen spelen, er staan stoeltjes in een kring en langs de muren staan schoolbankjes waaraan de kinderen kunnen werken. Aan de muur hangt een getallenlijn en een aantal letters die de kinderen al hebben geleerd.

Zjanna, echt een goede hulp

Terwijl ik bezig ben, komt Zjanna

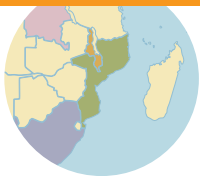
binnen. Ze is 14 jaar en helpt mij met het vertalen van het Russisch naar het Oekraïens. Ze ondersteunt bij de werkjes die de kinderen maken. Echt een goede hulp. Ik ben blij dat ze mij graag helpt.

Eerst zingen en een bijbelverhaal

Wanneer alles klaarstaat, ga ik het kamp in om de kinderen op te halen. Sommige kinderen slapen nog en worden later door hun moeder gebracht. Als alle kinderen er zijn, beginnen we met het wassen van de handen en het gezicht. Daarna gaan we in de kring en start de les. Ik begin de les met zingen en een bijbelverhaal. Hierna leren de kinderen tellen, kleuren, vormen, lichaamsdelen en woorden die ze nodig hebben in het dagelijks leven. We knutselen, kleien, verven en oefenen met schrijven. Natuurlijk is er ook tijd om te spelen. Hier genieten de kinderen enorm van. Tot slot wordt er een filmpje gekeken en drinken we wat met elkaar. Hierbij kan een snack natuurlijk niet ontbreken. Soms krijgen de kinderen fruit. Een andere keer een koekje.

Als alles op is, is het tijd om naar huis te gaan. Ik breng de kinderen thuis en ruim samen met Zjanna alles op. Ik pak mijn spullen weer in de auto en rijd naar huis.

Wilt u voor mij bidden? Ik wil graag een goede juf worden.

**ik ben 11 jaar oud. Ik woon in
Milange in Mozambique.**

Toen ik 4 jaar oud was ben ik voor het eerst naar kleuterschool Novo Rebento gegaan. Nu zit ik in klas 5 van het basisonderwijs bij juf Avelina. 's Morgens kom ik met de nieuwe schoolbus naar school. Taal vind ik het leukste vak op school omdat ik graag goed wil leren lezen en schrijven.

Later wil ik graag juf worden zodat andere kinderen ook weer kunnen leren lezen en schrijven. Ik speel graag met mijn vriendinnen Hérica, Jesualda en Natalia. Soms spelen we voetbal of we doen spelletjes met een groot elastiek op het schoolplein.

Mijn ouders zijn overleden toen ik nog jong was. Ik kan me hen niet meer herinneren. Nu woon ik, samen met mijn zusje, bij mijn tante. Mijn zusje zit ook hier op school. Zij zit in klas 5. Als ik thuis ben, help ik mijn tante met klusjes in of om het huis of ga ik spelen.

Ik vind het leuk om de andere kinderen in huis te leren wat ik heb geleerd op school. Ook leer ik hen bidden. Bidden vind ik fijn omdat ik dan met God kan praten en omdat Hij mijn Redder is. Wil je voor mij bidden dat ik later een goede juf zal worden? En voor mijn tante die voor heel veel kinderen zorgt?

Hallo,
ik ben Angelina

**Geef kinderen als Angelina in Mozambique een toekomst!
Ga naar kimon.nl/sponsor-een-kind/**

Geven, en ontvangen...

Rijssense jeugd fietst voor fam. Bak in Thailand

Op bakfietsen vertrokken ze. Maandag 30 april. Twintig jongeren uit Rijssen. Op de fiets van Zandvoort naar Rijssen. De initiatiefnemers; Dick ten Bolscher (docent bewegingsonderwijs JFSG) en Arjan Slagman (Jongerenwerker Fakkeldrager en Herv. Gem. Rijssen) fietsen beide op een oude bakfiets. Anderen fietsten met moderner bakfiets exemplaren, een tandem, een low-rider en een rolstoelfiets. Twee automobielen voor de begeleiding.

Van maandag op dinsdagnacht, ontvingen we een gratis onderdak in het Jeugdhuis van de Hervormde Gemeente in Zandvoort. In de gemeente was zondagochtend een collecte gehouden voor de sponsoractie. In een eetgelegenheid van een van de gemeenteleden hebben we de volgende ochtend heerlijk ontbeten. Zij opende de deuren een uur eerder voor de special guests.

Dinsdagochtend trokken we naar Amsterdam. Een paar fotootjes op de Dam. Daarna koersten we op het Muider slot en de Naarder vesting. De volgende dag waren Spakenburg en Terschuur stippen op de horizon. Na 92 kilometer stonden de deuren van de leegstaande boerderij "Paradijs" in Terschuur wagenwijd open. De eigenaar serveerde een complete maaltijd. Even later was het stil. Twee bakfietsers snurkten die nacht in de bak. Op de fiets in de stal. Zij waren niet uit de buurt van hun fiets te krijgen!

Na een goede nacht reisden we door naar Apeldoorn. Na een korte tussenstop deden we onze vrienden van OMF-Nederland aan. Natuurlijk ontvingen we daar uitleg over het zendingsveldwerk in Thailand. Na een stevig ontbijt traptten we via Putten naar Apeldoorn. Een kort moment voor het monument van

Putten. Een indrukwekkende geschiedenis. In Apeldoorn wachtte opnieuw een gastvrij onthaal in de kerk. Een compleet verzorgde BBQ en 8 personen in de bediening stonden gereed. Deze avond leverde opnieuw mooie momenten ontmoetingen op. In de kerkzaal werd een spontane Sing-In gehouden door de tieners. Daarna de avondafsluiting. Voldoen de slaappleats voor allen. Inclusief de twee bakfietsen.

De volgende ochtend kon het rustiger aan. Om elf uur stond een bezoek aan Kimon op de agenda. We spraken over het zendingswerk en zette na de lunch koers richting Deventer. Met het voetgangerspontje de IJssel overgestoken voor het laatste traject richting Rijssen.

Na een korte pauze in Rijssen zijn we onder politiebegeleiding naar het einddoel 'Kerkelijk Centrum Sion' geëscorteerd. Een warm onthaal van ouders, belangstellenden en het jongerenkoor Judah volgde.

Na de aankomst vond de gezamenlijke afsluiting plaats met een collecte voor de Familie Bak. Zang, samenzang en reisverslag vulden de avond. Bij het hoogtepunt van de missie hoorde het overhandigen van de cheque aan de moeder van Mark Bak en Chris Kegler van de Thuis Front Commissie.

Inclusief acties en collecte werd het mooie bedrag van € 5270,27 bij elkaar gefietst. Alle deelnemers ontvingen een deelnamecertificaat om de herinnering levend te houden. Naast het geven aan anderen is zoveel gastvrijheid ervaren. Tijdens de afsluiting in Apeldoorn, merkten de jongeren op: We wilde geven, maar mochten vooral ontvangen. Dank U wel!

Heb jij een **hart** voor kinderen en jongeren? **Wij zoeken je!**

Mail info@kimon.nl of bel 085-0407610

Kerstpakketten

Ook dit jaar kunt u het veldwerk steunen door u kerstpakketten en /of wijn bij Kimon te bestellen. www.kimon.nl

Congo

Sjaak en Adeline van Rijssel hebben na een contractperiode van 4 jaar in juni j.l. hun standplaats Bukavu ingewisseld voor Hendrik Ido Ambacht. Familie van Rijssel zal het Kimon kind sponsorproject de komende 3 jaar blijven begeleiden.

Kimon Algemeen

Zaterdag 9 juni hielden we een (onze) tweede hometeamdag. Samen met ouders van veldwerkers, hometeamleden en veldwerkers in voorbereiding dachten we met Harry Lukens van OMF Nederland over het thema: Mission is Kingdom centered. Zijn wij ook diep geraakt door Gods verlangen? Zijn Koninkrijk komt.

Kimonfair Ouddorp

De opbrengst van de Kimonfair in Ouddorp is met **€2568,00** iets hoger dan vorig jaar!

Fietsactie

De Rijssense jeugd heeft onlangs het bedrag van **€5270,27** bij elkaar gefietst!

Mozambique

Na hun missie hebben we onlangs Wiebe, Gerdine van Horssen en Marit Verwij terug mogen ontvangen. Hoe ze betrokken blijven leest u binnenkort.

Vrijwilligers

Astrid van Rossum, en Gerhard Jansen mogen we verwelkomen als vrijwilligers. Binnenkort hopen zij zich voor te stellen.